

การพัฒนา รูปแบบการเรียนการสอนภาษาและวัฒนธรรม
ตามแนวภูมิทัศน์เชิงภาษาศาสตร์เพื่อส่งเสริมความสามารถ
การสร้างนวัตกรรมเชิงสร้างสรรค์ของนักศึกษาครู*
Language and Culture Instruction Models Development
Based on Linguistic Landscape for Enhancing the Ability of
Innovative Creation of Pre-Service Teachers

¹กฤตพล วังภูสิต และ อุบลวรรณ ส่งเสริม

¹Krittaphon Wangpusit and Ubonwan Songserm

¹คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

¹Faculty of Education, Silpakorn University, Thailand.

¹Corresponding Author's Email: krittaphon.wang@gmail.com

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาวิเคราะห์ สังเคราะห์ข้อมูลขั้นพื้นฐานในการพัฒนา รูปแบบการเรียนการสอน 2) ออกแบบและพัฒนารูปแบบการเรียนการสอน 3) ทดลองใช้รูปแบบการเรียนการสอน และ 4) ประเมินประสิทธิผลของการใช้รูปแบบการเรียนการสอน กลุ่มตัวอย่าง คือนักศึกษาระดับปริญญาตรี วิทยาลัยการฝึกหัดครู มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร ชั้นปีที่ 4 ภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 30 คน กลุ่มขยายผลมีลักษณะเหมือนกลุ่มตัวอย่างจริง ดำเนินวิจัยลักษณะการวิจัยและพัฒนาโดยใช้วิจัย ผสมผสานวิธีที่มีลักษณะเป็นแบบแผนเชิงผสมผสานแบบรองรับภายใน (The Embedded Design) วิเคราะห์ ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าทีแบบไม่อิสระ (t - test for dependent samples) และการวิเคราะห์เนื้อหา

ผลวิจัยพบว่า 1) ข้อมูลพื้นฐานได้จากการสังเคราะห์ของการวิเคราะห์เอกสาร การสัมภาษณ์อาจารย์ ผู้สอน/นักวิชาการ การสนทนากลุ่มของศิษย์เก่าและปัจจุบันได้ข้อมูลพื้นฐาน วิเคราะห์ผู้เรียน ศึกษาความต้องการในการพัฒนาผู้เรียนด้านการเรียนการสอนภาษาและวัฒนธรรมตามแนวภูมิทัศน์เชิงภาษาศาสตร์เพื่อ ส่งเสริมความสามารถการสร้างนวัตกรรมเชิงสร้างสรรค์ของนักศึกษาครู 2) รูปแบบการเรียนการสอนมีชื่อว่า “L.L. MODEL” โดยพบว่ามีคุณภาพสามารถนำไปใช้ได้จริง 3) ทดลองจัดการเรียนการสอนประสิทธิผลพบว่า 3.1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาและวัฒนธรรมตามแนวภูมิทัศน์เชิงภาษาศาสตร์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3.2) ความสามารถในการสร้างนวัตกรรมเชิงสร้างสรรค์ผู้เรียนมีพัฒนาการ สูงขึ้น และ 3.3) ความพึงพอใจต่อการใช้รูปแบบการเรียนการสอนภาษาและวัฒนธรรมตามแนวภูมิทัศน์เชิง ภาษาศาสตร์อยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด 4) ประสิทธิภาพกลุ่มขยายผลพบว่า 4.1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ภาษาและวัฒนธรรมตามแนวภูมิทัศน์เชิงภาษาศาสตร์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05 4.2) ความสามารถในการสร้างนวัตกรรมเชิงสร้างสรรค์ผู้เรียนมีพัฒนาการสูงขึ้น และ 4.3) ความพึง

พอใจต่อการใช้รูปแบบการเรียนการสอนภาษาและวัฒนธรรมตามแนวภูมิทัศน์เชิงภาษาศาสตร์อยู่ในระดับเห็น
ตัวมากที่สุด ทำให้นำรูปแบบการเรียนการสอนไปเผยแพร่สู่สาธารณะได้อย่างสมบูรณ์

คำสำคัญ: การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนภาษาและวัฒนธรรม; ภูมิทัศน์เชิงภาษาศาสตร์; นวัตกรรมเชิง
สร้างสรรค์

Abstract

The research article consisted of the following objectives: 1) to analyze and synthesize basic information in developing the instructional model; 3) to design and develop the instructional model; 3) to experiment instructional model; and 4) to evaluate the effectiveness of the instructional model. The sample group consisted of 30 undergraduate students from the College of Teacher Education, Phranakhon Rajabhat University who were in their fourth year, semester 1 of the academic year B.E. 2564. The extension group appeared to be a real sample group. The study was carried out using a mixed methods approach with an embedded design. The obtained data were analyzed by mean, standard deviation (S.D.), t-test, and content analysis.

From the study, the following results are found:

1) The basic information for developing students has been obtained through document analysis, interviews with lecturers and scholars, and focus group discussions with alumni and current students. This includes the development of a language and culture instructional model based on linguistic landscape to enhance the creative innovation ability of pre-service teachers; 2) The "L.L Model" instructional model has a quality that can be used in real life; 3) The following effectiveness is discovered after experimenting with the instructional model 3.1) The posttest of learning achievement in language and culture based on linguistic landscape is higher than the pretest with a statistical significance of 0.05, 3.2) The creative innovation ability of students have been much developed, and 3.3) The satisfaction level toward a language and culture instructional model based on linguistic landscape is at the highest level; and 4) The effectiveness of the extension group is discovered as follows 4.1) The posttest of learning achievement in language and culture based on linguistic landscape is higher than the pretest with a statistical significance of 0.05, 4.2) The creative innovation ability of students have been much developed, and 4.3) The satisfaction level toward a language and culture instructional model based on linguistic landscape is at the highest level. Lastly, the instructional model can be widely publicized.

Keywords: The Development of a Language and Culture Instructional Model; Linguistic Landscape; Creative Innovation

บทนำ

การออกแบบและพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนได้นั้นก็ต้องอาศัยปัจจัยความจำเป็นระดับประเทศชาติที่สำคัญที่ปัจจุบันในยุคแห่งศตวรรษที่ 21 ได้นำเสนอกรอบแนวความคิดเกี่ยวกับทักษะที่จำเป็นสำหรับเด็กและเยาวชนในศตวรรษที่ 21 มีทักษะที่สำคัญหนึ่งคือ ทักษะด้านการเรียนรู้และนวัตกรรม (Learning and Innovation Skills) ซึ่งในสังคมปัจจุบันเป็นทักษะที่มีความจำเป็นที่ต้องส่งเสริมให้เด็กและเยาวชนและเยาวชนเป็นอย่างยิ่ง

การที่ผู้เรียนจะมีองค์ความรู้และนำไปสู่การสร้างนวัตกรรมได้ผู้เรียนจำเป็นต้องมีกระบวนการคิดสร้างสรรค์สู่การศึกษาในศตวรรษใหม่ การให้การศึกษาสำหรับศตวรรษที่ 21 เป็นการศึกษาที่จะทำให้โลกเกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว รวมถึงโอกาสและสิ่งใหม่ๆ ที่น่าติดตามในศตวรรษที่ 21 การศึกษาที่จะให้ผู้เรียนเข้าถึงสังคม วัฒนธรรมใหม่ๆ ไม่จำกัดแค่ในห้องเรียน ผู้สอนได้เปลี่ยนหน้าที่จากผู้ถ่ายทอดความรู้เป็นผู้ให้การช่วยเหลือต่อผู้เรียน การเรียนรู้เพื่อสร้างความรู้ และต้องมีการสร้างวัฒนธรรมการสืบค้น (Create a Culture of Inquiry) การจัดการศึกษาแบบเดิมมุ่งเน้นไปที่ความเป็นจริง การจดจำ ทักษะเบื้องต้น และการทดสอบที่ยังไม่ได้สร้างเพื่อให้เกิดการพัฒนาทางความคิดสร้างสรรค์และนวัตกรรม เฉกเช่นระบบการศึกษาในประเทศฟินแลนด์และสิงคโปร์ ได้เริ่มนำแนวคิดการเรียนแบบสร้างสรรค์และนวัตกรรมเป็นฐานเพื่อผลลัพธ์ที่สูงขึ้นให้กับผู้เรียน (Bernie and Charles, 2009) ความคิดสร้างสรรค์ถือเป็นทักษะสำคัญของทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 โดยความคิดสร้างสรรค์เป็นการจินตนาการประยุกต์ที่สามารถนำไปสู่ความคิดริเริ่มสิ่งใหม่ๆ ความคิดสร้างสรรค์จัดได้ว่าเป็นความสามารถทางการคิดค้นพบความก้าวหน้าวิทยาการต่างๆ ก่อให้เกิดประโยชน์ในการส่งเสริมความก้าวหน้าของประเทศ

ดังนั้น ในศตวรรษที่ 21 ความรู้ เพียงอย่างเดียวไม่ได้ไม่เพียงพอ แต่ต้องมี ความคิดสร้างสรรค์ ของบุคคลหรือชุมชนที่รู้ว่าจะนำความรู้ไปใช้ในการสร้างสรรค์เป็นนวัตกรรมในแบบใดสำหรับการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ในตัวมนุษย์ให้มีความสำคัญอย่างยิ่งในการพัฒนาตนเองหรือประเทศ และเป็นคุณลักษณะอันพึงประสงค์ที่สำคัญของเด็กไทยด้านหนึ่งเพื่อจะนำพาประเทศไปสู่สังคมโลกที่เรียกว่า “สังคมเศรษฐกิจฐานความรู้” ซึ่งเน้นที่การผลิตชิ้นงานอย่างสร้างสรรค์ การศึกษาจึงเข้ามามีบทบาทสำคัญในการส่งเสริมให้ผู้เรียนได้พัฒนาความรู้ กล้าคิด กล้าใช้จินตนาการ มีความคิดสร้างสรรค์ ไม่ยึดติดกับกรอบเดิม จนสามารถสร้างสรรค์ผลงานที่มีความแปลกใหม่มีคุณค่า สวยงาม และมีความหมาย รวมทั้งมีทัศนคติที่ดีเพื่อให้สามารถอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุขและเป็นประโยชน์ต่อประเทศชาติในอนาคต ผู้เรียนจึงจำเป็นต้องได้รับการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์เพื่อสร้างสรรค์ผลงาน/ชิ้นงาน/นวัตกรรมเชิงสร้างสรรค์ต่อไปได้

สำหรับด้านการเรียนการสอนภาษาที่มุ่งเน้นการเรียนรู้วิถี สังคม และวัฒนธรรมจะทำให้เข้าใจว่า “ทำไม” จึงต้องเป็นเช่นนั้นตามสภาพสถานการณ์สังคมเพราะภาษาสะท้อนวิถีชีวิต ความเป็นอยู่ ความคิด ความเชื่อของเจ้าของภาษาเป็นอย่างดี (Labov, 1972; Hyme, 1974; Fishman, 1991) กล่าวได้ว่าสังคมและวัฒนธรรมเป็นตัวแปรที่สำคัญที่มีผลต่อการเรียนการสอนภาษาและการใช้ภาษาเนื่องจากภาษาไม่ได้เป็นเพียงระบบไวยากรณ์เท่านั้น แต่ภาษาคือระบบที่ใช้ในการสื่อสารหรือสื่อความหมายอีกด้วย

แนวคิดที่สำคัญและเข้าถึง เข้าใจภาษาและเข้าใจวิถีปฏิบัติทางสังคม วัฒนธรรมได้ดีวิธีหนึ่งคือ ภูมิทัศน์เชิงภาษาศาสตร์ (Linguistic Landscape) (LL) คำศัพท์นี้บัญญัติศัพท์คนแรกในประเทศไทยโดย Wangpusit (2012) และให้นิยามว่าเป็นการวิเคราะห์ภาษาที่ปรากฏในพื้นที่สาธารณะเป็นสิ่งที่บ่งบอกสภาพหรือลักษณะทางวัฒนธรรมของชุมชนที่ภาษานั้นปรากฏอยู่ว่าอาศัยหรือผู้ใช้พื้นที่นั้นเชิงวัฒนธรรมเป็นคนกลุ่มใด จึงกล่าวได้ว่าป้ายและภาษาในป้ายสิ่งๆ ที่สร้างลักษณะเด่นอย่างหนึ่งให้แก่ชุมชนหรือพื้นที่บริเวณนั้นที่ศึกษาภาษาโดยพิจารณาไปพร้อมกับบริบททางสังคม (social context) นำบริบททางสังคมและวัฒนธรรมเข้ามา

พิจารณาในการอธิบายปรากฏการณ์ต่างๆ ในภาษา (Labov, 1972; Hymes, 1974; Fishman, 1991) เพราะสังคมและวัฒนธรรมเป็นตัวแปรสำคัญที่มีผลต่อการเรียนการสอนภาษาและการใช้ภาษาเนื่องจากภาษาไม่ได้เป็นเพียงระบบไวยากรณ์ที่ประกอบด้วยเสียง ศัพท์และโครงสร้างเท่านั้น แต่ภาษาคือระบบที่ใช้ในการสื่อสารหรือสื่อความหมายเข้าใจสังคม วัฒนธรรมได้อย่างลึกซึ้ง เช่นตัวอย่างงานวิจัยที่วิเคราะห์ทฤษฎีนี้ผ่านป้ายชื่อธุรกิจการค้าในย่านสยามสแควร์ อ่างถึง (Wangpusit, 2012) ซึ่งต่อไปนี้จะเป็นอย่างภาพที่น่าสนใจในการวิเคราะห์ภาษาผ่านป้ายร้านค้า

ภาพที่ 1 แสดงป้ายชื่อธุรกิจการค้าร้าน milk plus
(ที่มา: Wangpusit, 2012)

ลักษณะป้ายเป็นสิ่งเรียบง่าย, ใช้ภาษาอังกฤษในการตั้งชื่อและใช้ตัวอักษรภาษาอังกฤษในการเขียนชื่อของธุรกิจการค้าสะท้อนกลุ่มคนที่ทันสมัยเข้าใจภาษาอังกฤษ ชุมชนสองภาษา พหุวัฒนธรรม มีความสร้างสรรค์แบบทันสมัยในการรังสรรค์ลักษณะป้ายร้านค้า พร้อมยังใช้วัสดุของป้ายเป็นโลหะและมีสัญลักษณ์รูปวัวแสดงถึงสัตว์ที่ผลิตนม

ทฤษฎีภูมิทัศน์เชิงภาษาศาสตร์ เป็นแนวทางการศึกษาภาษาที่ขยายขอบเขตจากการวิเคราะห์ภาษาผ่านเอกสารเป็นการวิเคราะห์ผ่านพื้นที่หรือสถานที่ โดยสนใจเรื่องพื้นที่ สถานที่ และสภาพแวดล้อมที่มีตัวบทภาษาปรากฏอยู่ สกอลลอน และสกอลลอน (Scollon and Scollon, 2012) กล่าวว่าภาษาที่มนุษย์ใช้สื่อสารจะมีความหมายสื่อถึงชีวิตและกิจกรรมการดำเนินชีวิตของมนุษย์จะต้องอยู่ในพื้นที่หรือชุมชนนั้น ไม่มีทางเลยที่ภาษาจะถูกใช้สื่อสารโดยไม่มีพื้นที่ของการปรากฏ เพราะคนที่ใช้ภาษาจะต้องอยู่บนพื้นที่นั้น แนวคิดนี้จึงเป็นที่มาให้มีการปรับเป้าหมายของการศึกษาภาษาในมิติสัมพันธ์กับบทบาทของพื้นที่ (space) สถานที่ (place) และเวลา (time) ด้วยเหตุนี้เองการศึกษาทางภูมิทัศน์เชิงภาษาศาสตร์ ตระหนักถึงเรื่องบริบท (context) เสียใหม่ โดยไม่จำกัดเพียงองค์ประกอบแวดล้อมสำหรับภาษาที่ใช้สื่อสารเท่านั้น แต่ได้ใช้องค์ประกอบของบริบทนั้น เป็นส่วนประกอบของข้อมูลที่ใช้วิเคราะห์ด้วย โดยเชื่อว่าภาษาที่ปรากฏในพื้นที่และในสถานที่ ไม่ว่าจะ เป็นป้าย ประกาศ ป้ายบอกทาง ล้วนเป็นตัวแทนของการใช้พื้นที่ทางสาธารณะนั่นเอง

สิ่งสำคัญอีกเรื่องคือการรู้ถึงภาษา วัฒนธรรมเป็นความสามารถของบุคคลที่จะเรียนรู้เพื่อเข้าใจถึงต่างกันแต่ละแห่ง แต่ละพื้นที่ แต่ละประเทศ ตลอดจนปัจจัยทางเพศชาติพันธุ์ เชื้อชาติ ศาสนา ความเป็นพลเมืองไทย พลเมืองโลก ที่ก่อเกิดขึ้น ภาษาและวัฒนธรรมเป็นสิ่งสำคัญที่มีความจำเป็นในการอยู่ร่วมกันในสังคมที่อุดมไปด้วยความหลากหลายทางด้านวัฒนธรรมพลโลก (global citizen) ในยุคปัจจุบันควรที่จะ

สามารถพัฒนาความเข้าใจที่บุคคลมีต่อบุคคลอื่นที่มีความรู้ทักษะและค่านิยมในการอยู่ร่วมกันกับผู้อื่นที่มีความหลากหลายภาษา วัฒนธรรมในสังคมอย่างสันติโดยใช้วิธีที่เหมาะสม (Bernie and Charles, 2009)

จากการทบทวนวรรณกรรม ประกอบศึกษางานวิจัยทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ ยังไม่มีการศึกษาทางการเรียนการสอนตามแนวภูมิทัศน์เชิงภาษาศาสตร์ เพื่อส่งเสริมการสร้างนวัตกรรมเชิงสร้างสรรค์ของผู้เรียนมาก่อน เป็นการศึกษาภาษาและวัฒนธรรมผ่านชุมชน สังคมตามแนวภูมิทัศน์เชิงภาษาศาสตร์ เพื่อตอกผลึกองค์ความรู้ทางความคิดนำไปสู่การสร้างนวัตกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมอย่างสร้างสรรค์ การจัดการเรียนการสอนเพื่อให้ผู้เรียนมีความสามารถในการสร้างนวัตกรรมเชิงสร้างสรรค์ ผลงานหรือชิ้นงานเพื่อเป็นหลักฐานแสดงการเรียนรู้ว่าผู้เรียนได้ประยุกต์ใช้ภาษาอย่างสร้างสรรค์และบรรลุมาตรฐานแล้ว

นอกจากนี้ เมื่อนำรูปแบบการเรียนการสอนทางภาษาและวัฒนธรรมตามแนวภูมิทัศน์เชิงภาษาศาสตร์ไปใช้ในการเรียนการสอนนอกจากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาและวัฒนธรรมตามแนวภูมิทัศน์เชิงภาษาศาสตร์ที่จะเกิดแก่ผู้เรียนทางความเข้าใจ ภาษา สังคม และวัฒนธรรมต่างๆ แล้วนำสู่การสร้างนวัตกรรมเชิงสร้างสรรค์ได้ก็จะเกิดตาม ตลอดจนความพึงพอใจของผู้เรียนต่อรูปแบบการเรียนการสอนนี้ ซึ่งก็คือความชอบ ความไม่ชอบในทางต่างๆ

ผู้วิจัยจึงเห็นว่าการวิจัยเรื่อง รูปแบบการเรียนการสอนภาษาและวัฒนธรรม ตามแนวภูมิทัศน์เชิงภาษาศาสตร์เพื่อส่งเสริมความสามารถการสร้างนวัตกรรมเชิงสร้างสรรค์ของนักศึกษาครู ในงานวิจัยนี้จะเป็นประโยชน์และเป็นแนวทางใหม่ของประเทศไทยในศาสตร์ ศึกษาศาสตร์ เพื่อให้ได้รูปแบบการเรียนการสอนทางภาษาและวัฒนธรรมผ่านตามแนวคิดเรื่องภูมิทัศน์เชิงภาษาศาสตร์ (Linguistic Landscape) ต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- 1) เพื่อศึกษาวิเคราะห์ สังเคราะห์ข้อมูลขั้นพื้นฐานในการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนภาษาและวัฒนธรรม ตามแนวภูมิทัศน์เชิงภาษาศาสตร์เพื่อส่งเสริมความสามารถการสร้างนวัตกรรมเชิงสร้างสรรค์ของนักศึกษาครู
- 2) เพื่อออกแบบและพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนภาษาและวัฒนธรรม ตามแนวภูมิทัศน์เชิงภาษาศาสตร์เพื่อส่งเสริมความสามารถการสร้างนวัตกรรมเชิงสร้างสรรค์ของนักศึกษาครู
- 3) เพื่อทดลองใช้รูปแบบการเรียนการสอนภาษาและวัฒนธรรม ตามแนวภูมิทัศน์เชิงภาษาศาสตร์เพื่อส่งเสริมความสามารถการสร้างนวัตกรรมเชิงสร้างสรรค์ของนักศึกษาครู
- 4) เพื่อประเมินประสิทธิผลของการใช้รูปแบบการเรียนการสอนภาษาและวัฒนธรรม ตามแนวภูมิทัศน์เชิงภาษาศาสตร์เพื่อส่งเสริมความสามารถการสร้างนวัตกรรมเชิงสร้างสรรค์ของนักศึกษาครูดังนี้ 4.1) เพื่อประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาและวัฒนธรรมตามแนวภูมิทัศน์เชิงภาษาศาสตร์ก่อนเรียนและหลังเรียน 4.2) เพื่อประเมินความสามารถการสร้างนวัตกรรมเชิงสร้างสรรค์ที่มีพัฒนาการ และ 4.3) เพื่อประเมินความพึงพอใจต่อการใช้รูปแบบการเรียนการสอนภาษาและวัฒนธรรมตามแนวภูมิทัศน์เชิงภาษาศาสตร์

วิธีดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยดำเนินการวิจัยตามกระบวนการวิจัยและพัฒนา (Research and Development: R&D) ร่วมกับการออกแบบระบบการเรียนการสอน ADDIE MODEL ที่ดำเนินการตามลำดับขั้นตอนให้เป็นระบบเกี่ยวเนื่องสัมพันธ์กัน (Kruse, 2009:1) ตลอดจนการออกแบบการเรียนการสอนเชิงระบบของ (Dick, Carey and Carey, 2005) และใช้ระเบียบวิธีการวิจัยแบบผสมผสานวิธี (Mixed Methods Research) ที่มีลักษณะเป็น

แบบแผนเชิงผสมผสานแบบรองรับภายใน (The Embedded Design) ด้วยการศึกษาวิธีการเชิงปริมาณ (Quantitative Methods) เสริมด้วยวิธีการเชิงคุณภาพ (Qualitative Methods) การวิจัยแบบผสมผสานวิธีดำเนินการในขั้นตอนที่ 2-4 เพื่อการวิจัยนี้ให้ครอบคลุมวัตถุประสงค์ของการวิจัย โดยมีรายละเอียดวิธีดำเนินการวิจัยเป็น 4 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาวิเคราะห์ สังเคราะห์ข้อมูลขั้นพื้นฐาน Research (R₁): Analysis ขั้นตอนนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนภาษาและวัฒนธรรม ตามแนวภูมิทัศน์เชิงภาษาศาสตร์เพื่อส่งเสริมความสามารถการสร้างนวัตกรรมเชิงสร้างสรรค์ของนักศึกษาครูตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 คือศึกษาวิเคราะห์แนวคิด ทฤษฎี จากเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเรื่องนี้ศึกษาข้อมูลพื้นฐานจากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญที่เกี่ยวข้องเป็นนักวิชาการ อาจารย์ผู้สอนทางภาษา วัฒนธรรม และภาษาศาสตร์โดยใช้แบบสัมภาษณ์แบบโครงสร้าง (Structured Interview) และใช้วิธีการสัมภาษณ์แบบเป็นทางการ (formal Interview) ซึ่งผู้วิจัยดำเนินการสัมภาษณ์ด้วยตนเอง จากการศึกษาสะท้อนความคิดจากกลุ่มนักศึกษาศิษย์เก่าที่เคยลงทะเบียนเรียนมาแล้วและนักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ ดำเนินการด้วยวิธีการสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion: FGD) เป็นนักศึกษาศิษย์เก่า 5 คน ศิษย์ปัจจุบันกลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน ในด้านการจัดการเรียนการสอน

ขั้นตอนที่ 2 การออกแบบและพัฒนารูปแบบการเรียนการสอน (Development (D₁): Design and Development) ผู้วิจัยได้พัฒนาหาคุณภาพ โดยนำข้อมูลที่ได้จากขั้นตอนที่ 1 มาพัฒนาสร้างเป็นรูปแบบการเรียนการสอน และพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในขั้นตอนที่ 2 เพื่อศึกษาและพิสูจน์วัตถุประสงค์ข้อที่ 2 เครื่องมือประกอบการใช้รูปแบบได้แก่ คู่มือการเรียนการสอน และแผนการจัดการเรียนรู้ ต่อมาพัฒนาและตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการประเมินประสิทธิผลของรูปแบบ ได้แก่แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาและวัฒนธรรมตามแนวภูมิทัศน์เชิงภาษาศาสตร์ แบบประเมินความสามารถการสร้างนวัตกรรมเชิงสร้างสรรค์ แบบบันทึกผลการจัดการเรียนการสอน และแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการใช้รูปแบบการเรียนการสอนภาษาและวัฒนธรรมตามแนวภูมิทัศน์เชิงภาษาศาสตร์

ขั้นตอนที่ 3 การวิจัยทดลองของรูปแบบการเรียนการสอน (Research (R₂): Implementation) ผู้วิจัยนำรูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้นมาจากขั้นที่ 2 ไปใช้จริงกับกลุ่มตัวอย่างจริงต่อไปเพื่อสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ข้อที่ 3 กลุ่มตัวอย่างของผู้วิจัยเป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 4 ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาภาษาต่างประเทศในภาษาไทย วิทยาลัยการฝึกหัดครู มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 รวม 30 คน ตามขั้นตอนที่มี 6 ขั้นตอนการเรียนการสอน รวมทั้งสิ้น 32 ชั่วโมง

ขั้นตอนที่ 4 การพัฒนาปรับปรุงรูปแบบการเรียนการสอน (Development (D₂): Evaluation) ผู้วิจัยนำข้อมูลจากการทดลองใช้ของรูปแบบการเรียนการสอนมาประเมินผลและปรับปรุงแก้ไขอย่างเป็นระบบ และนำไปสู่การขยายผลเต็มรูปแบบของการใช้รูปแบบการเรียนการสอนนี้เพื่อพิสูจน์วัตถุประสงค์ข้อที่ 4

ผลการวิจัย

ผู้วิจัยนำเสนอต่อไปนี้

วัตถุประสงค์ที่ 1 เพื่อศึกษาวิเคราะห์ สังเคราะห์ข้อมูลขั้นพื้นฐานในการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนภาษาและวัฒนธรรม ตามแนวภูมิทัศน์เชิงภาษาศาสตร์เพื่อส่งเสริมความสามารถการสร้างนวัตกรรมเชิงสร้างสรรค์ของนักศึกษาครู **ผลการวิจัยพบว่า**การวิเคราะห์เอกสารเพื่อสังเคราะห์รวมจาก 1) หลักสูตรครุศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย วิทยาลัยการฝึกหัดครู มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2560) 2) แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการออกแบบการเรียนการสอน 3) แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่

เกี่ยวข้องกับความคิดสร้างสรรค์ 4) แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยเกี่ยวกับการสร้างนวัตกรรมเชิงสร้างสรรค์ 5) แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนภาษา 6) แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนวัฒนธรรม 7) แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนภาษาและวัฒนธรรม 8) แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแนวคิดภูมิทัศน์เชิงภาษาศาสตร์ 9) แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้แบบอัตตาณัติ 10) แนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนด้านการออกแบบเป็นฐาน 11) แนวคิด ทฤษฎีทางการวิจัยผสมผสานวิธี และ 12) ข้อมูลพื้นฐานต่างๆ การสัมภาษณ์อาจารย์ผู้สอน/นักวิชาการ การสัมภาษณ์อาจารย์ผู้สอน/นักวิชาการจำนวน 5 คนแบ่งเป็นทาง 1) ด้านภาษาศาสตร์ภาษาไทย ภูมิทัศน์เชิงภาษาศาสตร์ 2) ด้านภาษาและวัฒนธรรม 3) ภาษาไทย การสอนภาษาไทย หลักสูตรและการสอน 4) นวัตกรรมเชิงสร้างสรรค์ และ 5) วัดและประเมินผลทางการศึกษา วิจัยต่างๆ การสนทนากลุ่มของศิษย์เก่า การสนทนากลุ่มของศิษย์เก่าของนักศึกษาครูรุ่นที่สำเร็จการศึกษาจำนวน 5 คน มีเกณฑ์คือ ศิษย์เก่าที่ทำงานตามสายอาชีพครูและเคยได้เรียนในรายวิชาภาษาต่างประเทศในภาษาไทยและการสนทนากลุ่มของศิษย์ปัจจุบัน การสนทนากลุ่มของศิษย์ปัจจุบันของนักศึกษาครู ระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 4 เป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน จากการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน ศึกษาข้อมูลพื้นฐานสำหรับการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนทั้ง 4 ด้านคือ 1) การวิเคราะห์เอกสาร 2) การสัมภาษณ์อาจารย์ผู้สอน/นักวิชาการ 3) การสนทนากลุ่มของศิษย์เก่า และ 4) การสนทนากลุ่มของศิษย์ปัจจุบันทำให้ได้ข้อมูลพื้นฐานเพื่อพัฒนาผู้เรียนเข้าใจภาษาและวัฒนธรรมคงทนด้วยการสร้างนวัตกรรมเชิงสร้างสรรค์ผ่านการศึกษารายวิชาและวัฒนธรรมจริงตามแนวภูมิทัศน์เชิงภาษาศาสตร์ด้วยการลงพื้นที่ ดูภาษาและสัมผัสภาษาในชุมชนจริง

วัตถุประสงค์ที่ 2 เพื่อออกแบบและพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนภาษาและวัฒนธรรม ตามแนวภูมิทัศน์เชิงภาษาศาสตร์เพื่อส่งเสริมความสามารถการสร้างนวัตกรรมเชิงสร้างสรรค์ของนักศึกษาครู ผลการวิจัยพบว่าได้ (ร่าง)รูปแบบการเรียนการสอนมีองค์ประกอบ 5 องค์ประกอบดังนี้

1. **หลักการ** การเรียนการสอนที่เน้นให้ผู้เรียนเป็นนักบริหารทางความคิด เข้าสัมผัสภาษา และวัฒนธรรมจริง เพื่อต่อยอดสร้างนวัตกรรมเชิงสร้างสรรค์

2. **วัตถุประสงค์** เพื่อศึกษาพัฒนาการการสร้างนวัตกรรมเชิงสร้างสรรค์ผ่านภาษาและวัฒนธรรมตามแนวภูมิทัศน์เชิงภาษาศาสตร์

3. กระบวนการจัดการเรียนการสอน (L.L. MODEL)

ขั้น 1 กระตุ้นความรู้เดิม (Lead students to their background knowledge)

ขั้น 2 สัมผัสภาษาในชุมชนจริง (Accumulate information about local language)

ขั้น 3 แลกเปลี่ยนข้อมูลภาษาและวัฒนธรรม (Need of language and culture sharing)

ขั้น 4 เรียนรู้ร่วมสร้างนวัตกรรม (Learn to create innovation)

ขั้น 5 นำเสนอเผยแพร่ (Announce and information the innovation)

ขั้น 6 ประเมินผล (Neat and nice way for evaluation)

4. **วัดและประเมินผล** วัดและประเมินผลทางพัฒนาการการสร้างนวัตกรรมเชิงสร้างสรรค์ผ่านภาษาและวัฒนธรรมตามแนวภูมิทัศน์เชิงภาษาศาสตร์

5. บริบทสนับสนุนอื่นๆ การใช้กรอบแนวคิด S ,P ,E, A, K, I, N, G

นอกจากนี้ผลการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือต่างๆ ทั้งหมดแล้วนั้นมีความน่าเชื่อถือและสามารถนำไปใช้ประกอบการจัดการเรียนการสอนตามรูปแบบการเรียนการสอนภาษาและวัฒนธรรมตามแนวภูมิทัศน์เชิงภาษาศาสตร์เพื่อส่งเสริมความสามารถการสร้างนวัตกรรมเชิงสร้างสรรค์ของนักศึกษาครูได้จริง

วัตถุประสงค์ที่ 3 เพื่อทดลองใช้รูปแบบการเรียนการสอนภาษาและวัฒนธรรม ตามแนวภูมิทัศน์เชิงภาษาศาสตร์เพื่อส่งเสริมความสามารถการสร้างนวัตกรรมเชิงสร้างสรรค์ของนักศึกษาครู ผลการวิจัยพบว่าการทดลองใช้รูปแบบการเรียนการสอนภาษาและวัฒนธรรม ตามแนวภูมิทัศน์เชิงภาษาศาสตร์เพื่อส่งเสริมความสามารถการสร้างนวัตกรรมเชิงสร้างสรรค์ของนักศึกษาครู โดยผู้วิจัยดำเนินการเรียนการสอนตาม L.L. MODEL ดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 รูปแบบการเรียนการสอนภาษาและวัฒนธรรมตามแนวภูมิทัศน์เชิงภาษาศาสตร์ เพื่อส่งเสริมความสามารถการสร้างนวัตกรรมเชิงสร้างสรรค์ของนักศึกษาครู

ผู้วิจัยได้ประเมินประสิทธิผลของการใช้รูปแบบการเรียนการสอนภาษาและวัฒนธรรม ตามแนวภูมิทัศน์เชิงภาษาศาสตร์เพื่อส่งเสริมความสามารถการสร้างนวัตกรรมเชิงสร้างสรรค์ของนักศึกษาครูดังนี้ 1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาและวัฒนธรรมตามแนวภูมิทัศน์เชิงภาษาศาสตร์ก่อนเรียนและหลังเรียน พบว่าภายหลังจากการใช้รูปแบบการเรียนการสอนผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาและวัฒนธรรมตามแนวภูมิทัศน์เชิงภาษาศาสตร์สูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 2) ความสามารถในการสร้างนวัตกรรมเชิงสร้างสรรค์มีพัฒนาการ ผลการประเมินโดยผู้สอน ผู้เรียนและเพื่อนปรากฏได้ว่ามีพัฒนาการ

ความสามารถการสร้างนวัตกรรมเชิงสร้างสรรค์ที่เรียนตามรูปแบบการเรียนการสอนภาษาและวัฒนธรรมตามแนวภูมิทัศน์เชิงภาษาศาสตร์เพื่อส่งเสริมความสามารถการสร้างนวัตกรรมเชิงสร้างสรรค์ของนักศึกษาครูสูงขึ้นตามลำดับ นอกจากนี้ผู้วิจัยได้บันทึกผลการจัดการเรียนการสอน ก่อนเรียน ระหว่างเรียน และหลังเรียน ตลอดปัญหา อุปสรรค วิธีแก้ไข สามารถนำผลที่ได้ไปสังเคราะห์อภิปรายผลเสริมประกอบได้ 3) ผลสอบถามความพึงพอใจต่อการใช้รูปแบบการเรียนการสอนภาษาและวัฒนธรรมตามแนวภูมิทัศน์เชิงภาษาศาสตร์เพื่อส่งเสริมความสามารถการสร้างนวัตกรรมเชิงสร้างสรรค์ของนักศึกษาครูพบว่าผู้เรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด

วัตถุประสงค์ที่ 4 เพื่อประเมินประสิทธิผลของการใช้รูปแบบการเรียนการสอนภาษาและวัฒนธรรมตามแนวภูมิทัศน์เชิงภาษาศาสตร์เพื่อส่งเสริมความสามารถการสร้างนวัตกรรมเชิงสร้างสรรค์ของนักศึกษาครู ดังนี้ 4.1) เพื่อประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาและวัฒนธรรมตามแนวภูมิทัศน์เชิงภาษาศาสตร์ก่อนเรียน และหลังเรียน 4.2) เพื่อประเมินความสามารถการสร้างนวัตกรรมเชิงสร้างสรรค์มีพัฒนาการ และ 4.3) เพื่อประเมินความพึงพอใจต่อการใช้รูปแบบการเรียนการสอนภาษาและวัฒนธรรมตามแนวภูมิทัศน์เชิงภาษาศาสตร์ **ผลการวิจัยพบว่า** ผู้วิจัยได้ปรับปรุงแก้ไขรูปแบบการเรียนการสอนภาษาและวัฒนธรรมตามแนวภูมิทัศน์เชิงภาษาศาสตร์เพื่อส่งเสริมความสามารถการสร้างนวัตกรรมเชิงสร้างสรรค์ของนักศึกษาครูให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้นและนำไปขยายผลและเผยแพร่รูปแบบการเรียนการสอนสู่สาธารณะได้ผลดังนี้ 1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาและวัฒนธรรมตามแนวภูมิทัศน์เชิงภาษาศาสตร์ของนักศึกษาในกลุ่มขยายผลการทดลองก่อนเรียน และหลังเรียน พบว่า ภายหลังจากใช้รูปแบบการเรียนการสอนผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาและวัฒนธรรมตามแนวภูมิทัศน์เชิงภาษาศาสตร์สูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) ความสามารถในการสร้างนวัตกรรมเชิงสร้างสรรค์มีพัฒนาการของผู้เรียนกลุ่มขยายผลการทดลอง จากผลการประเมินโดยผู้สอน ผู้เรียนและเพื่อนปรากฏได้ว่ามีพัฒนาการความสามารถการสร้างนวัตกรรมเชิงสร้างสรรค์สูงขึ้นตามลำดับ สำหรับการบันทึกผลการจัดการเรียนการสอน ก่อนเรียน ระหว่างเรียน และหลังเรียน ตลอดปัญหา อุปสรรค วิธีแก้ไข สามารถนำผลที่ได้ไปสังเคราะห์อภิปรายผลเสริมประกอบได้ 3) ผลความพึงพอใจของนักศึกษาในกลุ่มขยายผลการทดลองต่อการใช้รูปแบบการเรียนการสอนภาษาและวัฒนธรรมตามแนวภูมิทัศน์เชิงภาษาศาสตร์เพื่อส่งเสริมความสามารถการสร้างนวัตกรรมเชิงสร้างสรรค์ของนักศึกษาครูพบว่าผู้เรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด

ท้ายสุดผู้วิจัยได้เผยแพร่รูปแบบการเรียนการสอนสู่สาธารณะ ผู้วิจัยได้นำรูปแบบการเรียนการสอนภาษาและวัฒนธรรมตามแนวภูมิทัศน์เชิงภาษาศาสตร์เพื่อส่งเสริมความสามารถการสร้างนวัตกรรมเชิงสร้างสรรค์ของนักศึกษาครูสู่การจัดการจัดสัมมนาทางวิชาการแลกเปลี่ยนเผยแพร่ความรู้ การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ตามรูปแบบการเรียนการสอนภาษาและวัฒนธรรมตามแนวภูมิทัศน์เชิงภาษาศาสตร์เพื่อส่งเสริมความสามารถการสร้างนวัตกรรมเชิงสร้างสรรค์ของนักศึกษาครู พบว่า คณาจารย์ ครู นักศึกษาที่เข้าร่วมมีความสนใจที่นำรูปแบบการเรียนการสอนนี้ไปประยุกต์ใช้ต่อไป

องค์ความรู้ใหม่

องค์ความรู้ใหม่ของงานวิจัยจากการออกแบบและพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนภาษาและวัฒนธรรมตามแนวภูมิทัศน์เชิงภาษาศาสตร์เพื่อส่งเสริมความสามารถการสร้างนวัตกรรมเชิงสร้างสรรค์ของนักศึกษาครูได้รูปแบบการเรียนการสอน (L.L. MODEL) เป็นองค์ความรู้ใหม่ทางการจัดการเรียนการสอน ปัจจุบันมุ่งถ่ายทอดความรู้ความสามารถให้ผู้เรียนคงทนทางความรู้ที่ยาวนาน ต้องให้ผู้เรียนได้สัมผัสใกล้ชิดภาษาเสมือนผู้เรียนได้รับประทานอาหารที่ชื่นชอบอย่างจริงจัง แนวทางหนึ่งที่จะช่วยได้คือการศึกษาผ่านภูมิ

ทักษะเชิงภาษาศาสตร์และสำคัญยิ่งที่ผู้เรียนจะสามารถวิเคราะห์ SPEAKING ได้เข้าใจภาษา สังคม วัฒนธรรม บริบทโดยรอบๆ ได้อย่างลุ่มลึก ก่อเกิดให้ผู้เรียนมีจินตนาการได้ผ่านการสังเคราะห์องค์รวมทาง ความคิดนำสู่ การสร้างนวัตกรรมเชิงสร้างสรรค์ขึ้นมาที่แปลกใหม่ เกิดประโยชน์แก่ผู้เรียน แก่สังคมมวลมนุษยชาติต่อไป

อภิปรายผลการวิจัย

สามารถอภิปรายผลที่สำคัญเกิดข้อค้นพบได้ดังนี้

วัตถุประสงค์ข้อที่ 1 พบว่าการศึกษาวิเคราะห์ สังเคราะห์ข้อมูลขั้นพื้นฐานในการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนภาษาและวัฒนธรรม ตามแนวภูมิทัศน์เชิงภาษาศาสตร์เพื่อส่งเสริมความสามารถการสร้าง นวัตกรรมเชิงสร้างสรรค์ของนักศึกษาครู ผลปรากฏได้ข้อมูลพื้นฐานที่ต้องการสอดคล้องกับ (Khammanee, 2017) ที่กล่าวว่า การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ต้องมีการจัดองค์ประกอบต่างๆ อย่างเป็นระบบอยู่บน พื้นฐาน ของทฤษฎีและหลักการที่เกี่ยวข้องมีความเชื่อมโยงสัมพันธ์กัน

วัตถุประสงค์ข้อที่ 2 พบว่าการออกแบบและพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนภาษาและวัฒนธรรม ตามแนวภูมิทัศน์เชิงภาษาศาสตร์เพื่อส่งเสริมความสามารถการสร้างนวัตกรรมเชิงสร้างสรรค์ของนักศึกษาครู ด้าน รูปแบบการเรียนการสอนภาษาและวัฒนธรรมตามแนวภูมิทัศน์เชิงภาษาศาสตร์เพื่อส่งเสริมความสามารถ การสร้างนวัตกรรมเชิงสร้างสรรค์ของนักศึกษาครู กระบวนการจัดการเรียนการสอนที่ผู้วิจัยได้คือ L.L. MODEL ความสำคัญของการเตรียมการเรียนการสอนเริ่มต้นอย่างเป็นระบบ จะส่งผลดีต่อผู้เรียน ดังคำกล่าว Joyce, Weil, and Calhoun (2009) กล่าวไว้ว่าการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพ แบบ แผนการสอนหรือกิจกรรมต้องมีความสัมพันธ์และส่งเสริมซึ่งกันและกัน โดยองค์ประกอบต่างๆ ไม่ว่าจะเป็น หลักการ วัตถุประสงค์ กระบวนการจัดการเรียนการสอน บทบาทผู้เรียน ผู้สอน ตลอดวัดและประเมินผล ต้อง ผ่านขั้นตอนการสร้างอย่างเป็นระบบ

วัตถุประสงค์ข้อที่ 3 เพื่อทดลองใช้รูปแบบการเรียนการสอนภาษาและวัฒนธรรม ตามแนวภูมิทัศน์ เชิงภาษาศาสตร์เพื่อส่งเสริมความสามารถการสร้างนวัตกรรมเชิงสร้างสรรค์ของนักศึกษาครู ด้านการวิจัย ทดลองของรูปแบบการเรียนการสอน ผู้วิจัยได้นำรูปแบบการเรียนการสอนภาษาและวัฒนธรรมตามแนวภูมิ ทัศน์เชิงภาษาศาสตร์เพื่อส่งเสริมความสามารถการสร้างนวัตกรรมเชิงสร้างสรรค์ของนักศึกษาครูไปทดลองใช้ สิ่งโดดเด่นคือใช้กรอบ SPEAKING มาใช้ให้ผู้เรียนวิเคราะห์ภาษาและวัฒนธรรมทำให้เข้าใจอย่างชัดเจนถือเป็น เครื่องมือที่สำคัญ

วัตถุประสงค์ข้อที่ 4 เพื่อประเมินประสิทธิผลของการใช้รูปแบบการเรียนการสอนภาษาและ วัฒนธรรม ตามแนวภูมิทัศน์เชิงภาษาศาสตร์เพื่อส่งเสริมความสามารถการสร้างนวัตกรรมเชิงสร้างสรรค์ของ นักศึกษาครูด้านการขยายผลของงานวิจัยหลังจากที่ผู้วิจัยได้ทดลองใช้รูปแบบการเรียนการสอนไปเรียบร้อยแล้ว แล้วนั้น ผู้วิจัยได้นำรูปแบบการเรียนการสอนภาษาและวัฒนธรรมตามแนวภูมิทัศน์เชิงภาษาศาสตร์เพื่อ ส่งเสริมความสามารถการสร้างนวัตกรรมเชิงสร้างสรรค์ของนักศึกษาครูที่สมบูรณ์ที่ผ่านการปรับปรุงแก้ไขแล้ว นำไปขยายผลการทดลองอย่างเต็มรูปแบบ ได้ดังนี้

การเรียนการสอนที่สำคัญต้องศึกษาบริบทสังคมโดยรอบจะทำให้ไม่น่าเบื่อและเพิ่มความเข้าใจ จดจำ ได้ง่ายขึ้น สอดคล้องกันกับแนวคิด ลาบอฟ (Labov, 1972) และ ไฮม์ (Hymes, 1974) สังคม วัฒนธรรมเป็น ตัวแปรสำคัญที่มีต่อการเรียนการสอนภาษาและการใช้ภาษา ดังนั้นควรจัดการเรียนการสอนภาษาและ สังคม วัฒนธรรมมากกว่าเน้นที่โครงสร้างทางภาษา สอดรับกับงานวิจัยของ รีด (Read, 2002) ศึกษาการพัฒนา หลักสูตรการเรียนการสอนภาษาอินโดนีเซียเป็นภาษาต่างประเทศ ปรากฏได้ว่า สังคมและวัฒนธรรมมีส่วนใน การเรียนรู้ภาษา ดังนั้น การเรียนการสอนภาษาควรผสมผสานความรู้ทางสังคมและวัฒนธรรมเข้าด้วยกัน

ความสามารถการสร้างนวัตกรรมเชิงสร้างสรรค์ของนักศึกษาที่เรียนตามรูปแบบการเรียนการสอน ภาษาและวัฒนธรรมตามแนวภูมิทัศน์เชิงภาษาศาสตร์เพื่อส่งเสริมความสามารถการสร้างนวัตกรรมเชิงสร้างสรรค์ของนักศึกษาครู จากการประเมินทั้ง 3 กลุ่มพบว่าพัฒนาการความสามารถการสร้างนวัตกรรมเชิงสร้างสรรค์สูงขึ้นตามลำดับ

สาเหตุที่ทำให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมากขึ้น ตลอดพัฒนาทางความสามารถสร้างนวัตกรรมเชิงสร้างสรรค์ และมีความพึงพอใจต่อการเรียนการสอนในครั้งนี้เพราะการจัดการเรียนการสอนของผู้สอนที่วางแผนอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง ทำให้ผู้เรียนไม่เกิดความเบื่อ ลำต่อการเรียนการสอน ผลการวิจัยของ บาร์รอน (Barron, 1987) ปรากฏว่า การเรียนรู้และการปฏิบัติอย่างเป็นลำดับขั้นตอนจะช่วยให้ผู้เรียนมีความคงทนในการเรียนรู้ได้ดี

ผลการศึกษาคความพึงพอใจต่อการใช้รูปแบบการเรียนการสอนภาษาและวัฒนธรรมตามแนวภูมิทัศน์เชิงภาษาศาสตร์เพื่อส่งเสริมความสามารถการสร้างนวัตกรรมเชิงสร้างสรรค์ของนักศึกษาครูกลุ่มขยายผล ภาพรวม พบว่าผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนการสอนด้วยรูปแบบการเรียนการสอนดังกล่าวอยู่ในระดับมากที่สุด

เหตุที่ผู้วิจัยขยายผลก็เพื่อการต่อยอดถึงคุณภาพของรูปแบบการเรียนการสอนนี้ได้ว่า รูปแบบการเรียนการสอน คือ สภาพลักษณะของการเรียนการสอนที่ครอบคลุมองค์ประกอบ สำคัญ ที่ได้รับการจัดไว้อย่างเป็นระเบียบตามหลักปรัชญา ทฤษฎี หลักการ หรือแนวคิด ประกอบด้วยกระบวนการหรือขั้นตอนสำคัญในการเรียนการสอนที่ช่วยให้สภาพการเรียนการสอนนั้น เป็นไปตามทฤษฎี หลักการหรือแนวคิดที่ยึดถือ รวมทั้งได้รับการพิสูจน์ ทดสอบ ตรวจสอบหรือยอมรับ ว่ามีประสิทธิภาพ ตลอดจนผู้วิจัยได้นำรูปแบบการเรียนการสอนภาษาและวัฒนธรรมตามแนวภูมิทัศน์เชิงภาษาศาสตร์เพื่อส่งเสริมความสามารถการสร้างนวัตกรรมเชิงสร้างสรรค์ของนักศึกษาครูสู่การจัดสัมมนาทางวิชาการแลกเปลี่ยนเผยแพร่ความรู้ไป

ท้ายที่สุดกล่าวว่าการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ผู้สอนควรเปลี่ยนบทบาทของตนเองลงและเปลี่ยนบทบาทจากการถ่ายทอดความรู้ไปเป็นผู้อำนวยความสะดวกช่วยให้ผู้เรียนดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้ได้อย่างราบรื่นและมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกันกับ (Dechakup, 2015) กล่าวว่าการจัดการเรียนการสอนในศตวรรษที่ 21 ผู้สอนจะต้องปรับกระบวนการทัศน์ใหม่จากเดิมเป็นศูนย์กลาง เป็นกระบวนการทัศน์ใหม่ของการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางแทน และเน้นการบูรณาการ เราผู้เรียนใคร่เรียนรู้ กระตุ้นความสนใจให้ผู้เรียนคิดลงมือปฏิบัติ สืบค้น ตรวจสอบ และเรียนรู้

วิธีการเรียนการสอนนี้มุ่งเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางที่สำคัญเพราะการเรียนรู้ภาษาและวัฒนธรรมตามสถานการณ์จริง เป็นการเรียนรู้ที่มีความหมายสอดคล้องกันกับแนวคิด (Tayler, 1983); (Krashen, and Terrell, 1983); (Nunam, 1991); (Savignon, 2002); (Richards, 2006) กล่าวได้ว่า ภาษาเป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรมในสังคม ควรศึกษาไปพร้อมกันเพราะสังคมและวัฒนธรรมมีอิทธิพลต่อความคิด ความรู้สึกซึ่งถ่ายทอดออกมาเป็นภาษาพูด ภาษาเขียน ภาษาท่าทาง เพราะฉะนั้นภาษาและวัฒนธรรมมีความเกี่ยวเนื่องสัมพันธ์กันอย่างไม่สามารถแยกออกจากกันได้และเมื่อผู้เรียนได้เรียนรู้จริงก็จะเกิดความคงทนทางการจดจำได้ยาวนาน

สรุป

การวิจัยสรุปผลการวิจัยได้ดังจะกล่าวต่อไปนี้การวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน ศึกษาข้อมูลพื้นฐานสำหรับการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนทำให้ได้ข้อมูลพื้นฐานเพื่อพัฒนาผู้เรียนเข้าใจภาษาและวัฒนธรรมคงทนด้วยการสร้างนวัตกรรมเชิงสร้างสรรค์ผ่านการศึกษาภาษาและวัฒนธรรมจริงตามแนวภูมิทัศน์เชิงภาษาศาสตร์ด้วย

การลงพื้นที่ ดูภาษาและสัมผัสภาษาในชุมชนจริงนำไปสู่ผลปรากฏได้ (ร่าง)รูปแบบการเรียนการสอนภาษาและวัฒนธรรมตามแนวภูมิทัศน์เชิงภาษาศาสตร์เพื่อส่งเสริมความสามารถการสร้างนวัตกรรมเชิงสร้างสรรค์ของนักศึกษาครู มืองค์ประกอบ 5 องค์ประกอบเมื่อทดลองใช้รูปแบบการเรียนการสอนภาษาและวัฒนธรรม ตามแนวภูมิทัศน์เชิงภาษาศาสตร์เพื่อส่งเสริมความสามารถการสร้างนวัตกรรมเชิงสร้างสรรค์ของนักศึกษาครูซึ่งสามารถนำรูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้นไปทดลองใช้ได้ตาม รูปแบบชื่อว่า L.L. MODEL ได้ผลดีมาก แต่มีการปรับแก้ไขบ้างก่อนนำไปขยายผล ท้ายสุดผู้วิจัยได้เผยแพร่รูปแบบการเรียนการสอนสู่สาธารณะ สู่การจัดสัมมนาทางวิชาการแลกเปลี่ยนเผยแพร่ความรู้ การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ตามรูปแบบการเรียนการสอนภาษาและวัฒนธรรมตามแนวภูมิทัศน์เชิงภาษาศาสตร์เพื่อส่งเสริมความสามารถการสร้างนวัตกรรมเชิงสร้างสรรค์ของนักศึกษาครู พบว่า คณาจารย์ ครู นักศึกษาที่เข้าร่วมมีความสนใจที่นำรูปแบบการเรียนการสอนนี้ไปประยุกต์ใช้ต่อไป

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัย ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1.1 รูปแบบการเรียนการสอนภาษาและวัฒนธรรม ตามแนวภูมิทัศน์เชิงภาษาศาสตร์เพื่อส่งเสริมความสามารถการสร้างนวัตกรรมเชิงสร้างสรรค์ของนักศึกษาครู จุดเน้นที่สำคัญคือ การนำรูปแบบการเรียนการสอนไปใช้ ควรได้คำนึงถึงบริบท ความต้องการให้สอดคล้องกับการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอน เพราะอาจมีความแตกต่างกันตามบริบทของการจัดการเรียนการสอนที่แตกต่างกัน

1.2 ปัจจัยความสำเร็จประการหนึ่งที่จะทำให้รูปแบบการเรียนการสอนสัมฤทธิ์ผลได้คือ การที่ผู้สอนต้องยอมรับและปรับการเปลี่ยนแปลงตามสภาพแวดล้อมบริบทสังคมได้ ไม่ยึดติดความถูกต้อง ถูกหลักทางภาษาและวัฒนธรรม ต้องเห็นการเปลี่ยนแปลงเป็นธรรมชาติ และมีความเป็นกัลยาณมิตรกับผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนจะกล้าแสดงความคิดเห็นอย่างไม่ปิดกั้นใดๆ

1.3 จากการวิจัยพบว่า ผู้เรียนมีการแลกเปลี่ยนชุมชนต้องระวังถึงความปลอดภัยต่อร่างกายและจิตใจ ตลอดจนการเลือกใช้ภาษาในสังคมอย่างดี

1.4 การเรียนการสอนผู้สอนจะต้องสร้างมนุษยสัมพันธ์ที่ดีระหว่างผู้เรียนและผู้สอน

1.5 การให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้โดยการปฏิบัติจริง เน้นการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมใช้แนวทางสร้างความร่วมมือ(Collaborative)การมีปฏิสัมพันธ์(Relationship)และการทำงานเป็นทีม (Teamwork) มาช่วยในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ โดยทุกขั้นตอนในรูปแบบควรให้ผู้เรียนได้มีการเตรียมการ การปฏิบัติและการสรุปเพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ประสบการณ์ของผู้เรียนให้มากที่สุด

1.6 ผู้สอนจะต้องเน้นย้ำผู้เรียนให้เห็นความสำคัญของกระบวนการพัฒนานวัตกรรม ซึ่งจะต้องใช้กระตุ้นด้วยคำถามเชิงสร้างสรรค์อย่างน่าสนใจ

2. ข้อเสนอแนะการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 การวิจัยรูปแบบการเรียนการสอนภาษาและวัฒนธรรม ตามแนวภูมิทัศน์เชิงภาษาศาสตร์เพื่อส่งเสริมความสามารถการสร้างนวัตกรรมเชิงสร้างสรรค์ของนักศึกษาครู ควรเพิ่มเรื่องเวลาให้มากยิ่งขึ้นเพื่อให้ผู้เรียนจะได้ร่วมแลกเปลี่ยนกันเพิ่มขึ้น

2.2 การศึกษาวิจัยรูปแบบการเรียนการสอนภาษาและวัฒนธรรม ตามแนวภูมิทัศน์เชิงภาษาศาสตร์เพื่อส่งเสริมความสามารถการสร้างนวัตกรรมเชิงสร้างสรรค์ของนักศึกษาครูผู้สอนและผู้เรียนควรมีความเข้าใจ ยอมรับการเปลี่ยนแปลงทางภาษาและวัฒนธรรมได้

- 2.3 ผู้สอนทุกคนสามารถสร้างมนุษยสัมพันธ์ระหว่างตนเองกับผู้เรียน
- 2.4 การวิจัยเชิงปฏิบัติการ และการปฏิบัติที่เป็นเลิศ (Best Practices) เพื่อก่อให้เกิดประโยชน์ต่อสังคม ชุมชน และประเทศชาติต่อไป
- 2.5 ควรมีการศึกษาวิจัยเพื่อการนิเทศ ติดตามผลและประเมินผลการใช้รูปแบบการเรียนการสอน ภาษาและวัฒนธรรม ตามแนวภูมิทัศน์เชิงภาษาศาสตร์เพื่อส่งเสริมความสามารถการสร้างนวัตกรรมเชิงสร้างสรรค์ของนักศึกษาครู

References

- Barron, F. (1987). Putting Creativity to Work. *The Nature of Creativity*, 76-98.
- Bernie, T., & Charles, F. (2009). *21st Century Skills: Learning for Life in our Times*. United States of America: Routledge.
- Dechakup, P. (2015). *Learning Management in the 21st Century*. 2nd edition. Bangkok: Chulalongkorn University Printing House.
- Fishman, J. A. (1991). *Reversing Language Shift: Theoretical and Empirical Foundations of Assistance to Threatened Languages*. Clevedon: Multilingual Matters.
- Hymes, D. (1974). *The Foundations of Sociolinguistics: Sociolinguistic Ethnography*. Philadelphia: University of Pennsylvania Press.
- Joyce, B., Weil, M., & Calhoun, E. (2009). *Model of Teaching*. London: Allyn and Bacon.
- Khammanee, K. (2017). *Science of Teaching*. Bangkok: Chulalongkorn University Press.
- Krashen, S. D., & Terrell, D. T. (1983). *The Natural Approach: Language Acquisition in the Classroom*. Hayward, CA: Alemany Press.
- Labov, W. (1972). The Transformation of Experience in Narrative syntax. *In Language in the Inner City*. Philadelphia: University of Pennsylvania Press.
- Nillapun, M. (2014). *Educational Research Methods*. Nakhon Pathom: Educational Research and Development Center Faculty of Education Silpakorn University.
- Nunan, D. (1991). *Second Language Teaching and Learning*. Boston, Massachusetts: Heinle & Heinle Publishers.
- Prasitratasin, A. (1998). *Social Linguistics*. (2nd ed.). Bangkok: Printing House Chulalongkorn University.
- Read. (2002). Leading into Literature Circles Through the Sketch-to-Stretch Strategy. *The Reading Teacher*, 55(5), 444-450.
- Ricard, J. C. (2006). *Communicative Language Teaching Today*. New York: Cambridge University Press.
- Scollon, S., & Scollon, J. (2012). *Intercultural Communication: A Discourse Approach*. London: Blackwell.
- Savignon, J. S. (2002). *Interpreting Communicative Language Teaching*. London: Yale University Press.

- Taylor, H. (1983). “ERIC/RCS Report: Oral Language: A Neglected Language Art?”. *Language Arts*, 60(2), 255-258.
- Wangpusit, K. (2012). *Commercial Business Names in Siam Square: A Study in Linguistic Landscape*. (Master’s Thesis). Chulalongkorn University. Bangkok.